

Vyfotil jsem rosu...

Zaujmout, nadchnout, inspirovat a pomoci najít vlastní cestu životem. To jsou hlavní cíle občanského sdružení Audabiac, které více než sedm let pravidelně organizuje prázdniny pro děti ze dvou dětských domovů. Nejsou to ovšem ledajaké prázdniny. Účastní se jich vždy také výtvarníci, fotografové, tanečníci, hudebníci a další umělci, kteří děti zasvěcují do svého „řemesla“. Letos strávily děti krásný měsíc v Jizerských horách. Náš fotograf Ondřej Petrlík byl při tom...

Sedm let se tyhle tvůrčí, veskrze inspirativní prázdniny „konaly“ v jihofrancouzském městečku Audabiac, po němž občanské sdružení nese své jméno. V tamní starobylé tvrzi děti v rámci projektu Uměním ke svobodě zasvěcovali do zákonitostí výtvarných technik třeba výtvarníci Jitka Štenclová, Petr Nikl, Matěj Forman, Vladimír Suchánek nebo Jan A. Pacák, muzicírovali s nimi Tomáš Valášek, Vladimír Strnad a hudební skladatel Zdeněk Zahradník, do základů fotografie je uváděli Bohdan Holomíček, Miroslav Janek či Pavel Šmíd, v dalších dílnách s nimi pracovali herci Tereza Herz a Pavel Kříž, publicista Radek John či režisérky Marka Miková a Ivana Křenová. O filmu jim vyprávěl také Juraj Herz, zblízka mohly sledovat, jak diriguje Jiří Bělohávek, o sochách si povídaly s Janem Koblasou nebo Olbramem Zoubkem.

Výčet jmen lidí, kteří na Audabiac za dětmi přijeli, to je vlastně plejáda špičkových českých umělců, velmi různorodých osobností, které se však v jednom shodují: setkání s dětmi bylo zajímavým zážitkem a inspirací i pro ně samé. To potvrzuje též fotograf Ondřej Petrlík z redakce Sanquisu, který letos vedl jednu z tvůrčích dílen. Děti tentokrát trávily prázdniny pro změnu v severních Čechách, v půvabných Albrechticích v Jizerských horách.

Hra s detaily

„Kurs focení jsem uvedl jednoduchou radou, kterou by měl dostat každý, kdo se chce věnovat kreativní fotografii: zapomeňte na celek, hrajte si s detaily. Dětem jsem předvedl, jak mají na své okolí nahlížet, a ony – bleskově – tuhle hru pochopily a osvojily si ji. Začaly objevovat zdánlivě prosté věci, vytvářely neuvěřitelné obrazy. Až jsem žasl, jak byly nápadité,“ líčí s nadšením Ondřej Petrlík. Jakou barvu má rosa na okvětním plátku? Mohou obyčejné kameny být krásné? Co když vyfotím zblízka pestíky v kalichu tulipánu? Otázky padaly jedna za druhou, fotograf nestačil odpovídat. Děti záhy ztratily ostych, fotily všechno okolo sebe a po čase se pustily i do neostrých snímků. „Ve skutečném světě sice všechny předměty vidíme pěkně ostře, fotografím však často svědčí mírné rozmazání. Ale míru máznutí musí fotograf vyzkoušet teprve experimentálně,“ dodává Ondřej. A děti také nadšeně experimentovaly.

Hned první den Ondřej vybral nejlepší snímky a večer je promítl na plátno i ostatním dětem. „Reagovaly bezprostředně, tleskaly a pochvalně křičely. Další den jsem měl v kroužku o pár dětí více... Vzniklo množství zajímavých fotografií, které dle mého soudu klidně snesou srovnání s pracemi studentů středních fotografických škol.“

Jak zachytit radost

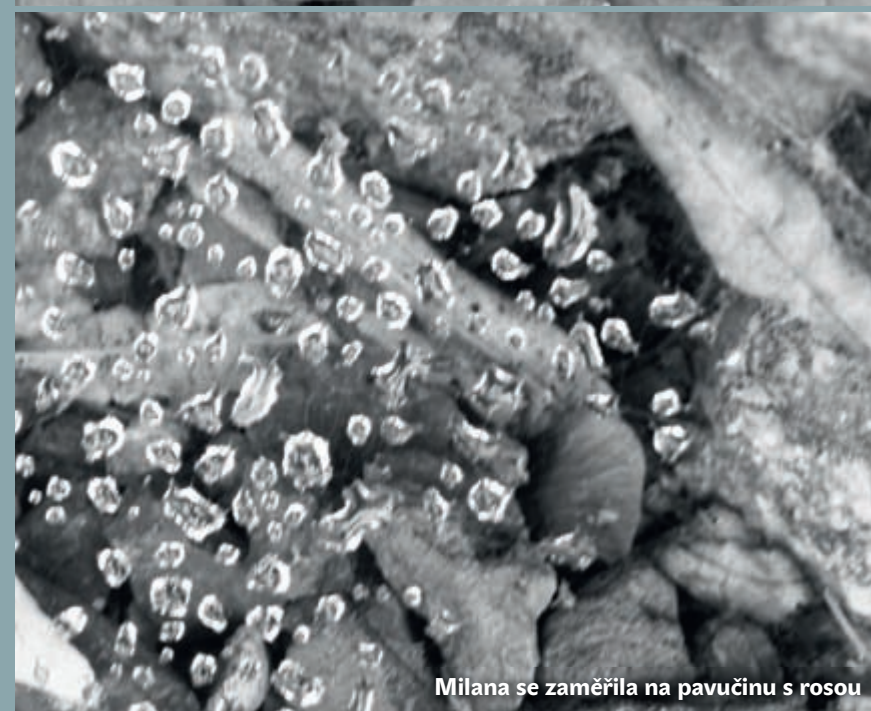
Fotografické motivy nejsou samozřejmě k dispozici jen ve volné přírodě. Když přišlo, mladí fotografové se přesunuli do improvizovaného ateliéru. To už měly děti

Vojtu zaujaly listy lopuchu

Veroniku zase struktura kamene

Milana se zaměřila na pavučinu s rosou

Lukáš dovedl abstrakci k dokonalosti

Jaroslav našel krásnou kostelní kliku

Janu nejvíce bavilo fotit květiny

Základní pravidlo: zapomeňte na celek, hrajte si s detaily!

Děti zachytily *reje divoženek, divomuzů* i seskupení UFO

Nadšení bylo cítit ve všech kurzech – od loutkářského přes fotografický po taneční

za sebou úvodní přípravku, okolo fotografa se posléze vytvořila stálejší skupinka šesti chlapců a jedné dívky. Spolu začali podnikat další experimenty. Navzájem si pózovali před objektivem, snažili se zachytit emoce, smutek – radost – strach, vystihnout atmosféru, vnitřní náboj fotografovaného. Tedy to, oč jde při klasické práci s modelem. Samozřejmě, že se hodně předváděly, „blbly“, ale postupně se do ateliérové fotografie vžily. Začaly zkoušet abstraktní snímky, práci s detailem či neostrotí.

Specialitou pro děti pak byl experiment s dlouhým časem. „Tento pojem si vyžaduje vysvětlení. Princip spočívá v tom, že fotografujete v noci, nejlépe krajinu nebo místo se zajímavými detaily. Fotoaparát postavíte na stativ a otevřete závěrku. Potom vezmete blesk, chodíte před objektivem a občas nějakou část osvětlíte. Po několika minutách závěrku uzavřete – a máte snímek. Co na něm bude? To je předmětem kreativního postupu,“ vysvětluje Ondřej Petrlík. „Musím říct, že pro děti to byla taková třešnička na dortu celého fotografického semináře. Zachytily reje divoženek, tedy v našem případě spíš divomuzů, seskupení UFO a ještě mnoho dalších originálních abstraktních útvarů.“

Na semináři Ondřeje Petrlíka se děti učily nejen fotografovat rosu, ale také vytvořit portrét, zachytit krajinu, stavbu, strom... Snímky, které letos v srpnu vznikly v Albrechticích, jsou krásné. Mají svůj příběh. Neopakovatelný. Jsou zároveň poutavým svědectvím – dokumentem o tom, jak děti vnímají svět, co považují za důležité, zvláštní. Je to bezpochyby zajímavá exkurze do dětské duše. Nabízíme vám sérii fotografií, které vytvořili dvanáctiletá Milana, třináctiletý Jaroslav, patnáctiletý Vojta, třináctiletý Lukáš, sedmnáctiletá Veronika a sedmnáctiletá Jana. Pohledte, prosím. ■

Audabiac

- je neziskové občanské sdružení, jež vzniklo z popudu Radany a Jiřího Waldových.
- Ti se rozhodli pomoci dětem, které se souhrou životních okolností ocitly v dětských domovech. Protože tolik dětí adoptovat nelze, vytvořili Waldovi projekt „Uměním ke svobodě“ a převzali patronaci nad dětmi z dětských domovů v Novém Strašecí a v Hranicích na Moravě. Od roku 2002 pro ně sdružení Audabiac organizuje tvůrčí prázdniny.
- Mezi přátele a podporovatele sdružení patří už stovky lidí a institucí včetně časopisu Sanquis. Pomoci dětem můžete i vy.
- Kontakt: Občanské sdružení Audabiac, Španělská 10, 120 00 Praha 2, ČR,
- tel.: +420 221 180 211, fax: +420 221 180 280, www.audabiac.cz,
- e-mail: audabiac@audabiac.cz, bankovní spojení ČSOB, a. s., č. ú.: 170 698 931/0300

Albrechtice – kostelík a přilehlý hřbitov. Tady fotila skupinka fotografů nejvíce.